

5. На върха „Истенликъ“, до с. Реджебъ махле (Провадийска околия, Лопушненска община), до старото укрепление Стенонъ, което се споменува у Manuel Philes¹⁾.

6. На върха Бакаджикъ до с. Кара-агачъ.

I.

СВЕТИЛИЩЕ НА ВЪРХА ДЖАНАВАРЪ-ТЕПЕ № № 99—100.

Отъ светилището не сж останали почти никакви следи. Отъ него сж известни до сега две плочки на тракийски конникъ и една плочка съ релефъ.

№ 99 (инв. III. № 39); фиг. 63.

Горната частъ на мраморна плочка 0·14 м. шир. и 4·2 см. деб. запазената ѝ частъ до 0·09 м. вис., стенитъ грубо работени.

фиг. 63.

вис. и 0·04 м. деб. отъ задъ гладка. Релефното поле, до 1·3 см. дълбоко, въ проста тѣсна рамка.

Релефъ: запазена само горната частъ на конника; главата съ мелонообразна коса en face, отъ задъ развѣена хламида, закопчана на дѣсното рамо; дѣсната ржка издигната на горе, съ копие.

II.

СВЕТИЛИЩЕ НА ВЪРХА КРЪСТЪ-ТЪ

фиг. 64.

№№ 101—104. Отъ светилището никакви следи. Тамъ сж намѣрени плочки съ релефи още преди освободителната война.

¹⁾ Стеубъ споредъ К. Иречекъ, съ неопредѣлено мѣстонахождение („Das christliche Element in der topographischen Nomenclatur der Balkanländer“. Sitzungsberichte der K. Akademie der Wissenschaften. Wien Bd. CXXXVI. стр. 81).